

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VIII. Allegoria de B. Virginis nauis tempestate quassatâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Et vir virgineus scribit, quas Virgo querelas
 Scripserit, alternas ducimus ambo notas,
Nos modotres, Triados semper-concordis imago.
Nunc duo. sit rursus de tribus vna Trias.
 Ni facis ipse puer (geminis es grandius instar,)
 Te sine, queis totum es; iam duo nullus erant.

ELEGIA VIII.

Allegoria de B. Virginis nauis tempe-
 state quassatâ.

1. *B. Virgo secundam navigationem describit.*
2. *Deplorat, ubi puer absistit, è sereno turbidum inuerti calum.*
3. *Tempestas eius nauem oppugnat.*
4. *Vel unico filij ex oculis radio sibi promittit serenitatem.*
5. *Palinodia.*

VOX B. VIRGINIS.

A Nre diu lato magni sub fideris ortu,
 Puppis inoffensis tura cucurrit aquis.
 Tunc ea quam felix gazâ de cœlitate nostras
 Non satis ad merces India diues erat.
 Tum mihi fidereâ dux puppe sedebat IESVS.
 Vnicus omnigenum qui foret instar opum.
 Digna rosâ niueum cui pingit purpura vultum:
 Videris os; dices: hoc Charis ore sedet.
 Huius ad adspectum, maris ira silebat & austri,
 Et tumidas inter turbo sedebat aquas:
 Ridebatque polo soror Vrsa gemella sereno.
 Illius ad risum par cui nullus amor.
 Denique lesseę stirpis pulcherrimus hæres,
 Tolle fugam; rotus flos mihi gratus erat.
 Sed dextras fors læua rotas inuertit & orbem.
 Ecqua fides ventis, fida vel vnda mari?

Hei mihi! securâ puer auolat ilicò pinu,
 Aduena ceu malo sæpè columba fugit.
 Incubere salo Boreasque, Notusque procellis
 Creber, & effrænis Euris anhelus equis.
 Candida nunc arri subducunt sidéra nimbi;
 Noxque intempestis incubat atra fretis.
 Et mea de fragili trabe texta carina per æquor
 Voluitur, alternâ ceu pila versa manu.
 Vlla nec effugio via, lux nec idonea portu.
 Inuida nox lucem præripit, vnda fugam.
 Spumantesque super graditur mors obuia fluctus,
 Cui comes it sæuæ mortis imago timor,
 Æolias acies inter Nerei que furores,
 Sed qui naufragium naufragus ante suum est.
 O vbi qui dubiæ fiducia certa carinæ,
 Dux regat vndoso deuia vela salo!
 Æolidum timor ille, sonantibus ille procellis
 Terror, & iratis ira timenda fretis.
 Vela vides crepitante super volitantia malo,
 Diripit in laceros vis Boreæa sinus.
 Iam fractæ tabulæ, fractusque per equora clauus
 Abnatar, & seuis prora dehiscit aquis.
 Nec Boreæ premit ille minas fluctusque minaces,
 Turbida pacali qui regit astra manu?
 Blanda nec irato submittit sidéra cælo,
 Nobile queis claudit, siue recludit iter.
 Bella quousque feri maris, Hippotadæque fur ores
 Virgo feram, forti vix toleranda viro?
 Visa queri: tacito sed id omne resorbet hiatu
 Virgo; salus lacerâ cui rate nulla seder.
 Iamque Helenæ trepidis sidus ferale carinis
 Turbat, vbi cæco nulla stat Vrsa polo.
 Sed teriti radio blandum iubar almus alumnus
 Innuit, hæc oculi lux erit Vrsa rati.
 Imò redux puer ille suæ ratis ipsa parenti,
 Ancora tuta, rudens, carbasa, clauus erit.
 Ne quis desit honos, & gloria digna carinis;
 Dux reget hanc puppim, par cui nemo puer.

Naufragij quod si tulerit mala damna sub austro,
 Sarciet hæc Gnari quæ fuit aura labris,
 Illa serenando succurret idonea cælo,
 Hinc sata vox Zephyros mille vel vna facit.
 Sed quid ego (sit fas vt me meus arguar error.)
 Mentior infractæ naufraga damna ratis?
 Et truncum fluitare salo sine pondere malum;
 Aut volitare vagis saucia vela notis.
 Mitte sub Æolijs vndosa pericula bellis:
 Mitte sub equoreos impia flabra specus.
 Tale nihil (liceat quod res sit, dicere) pinus
 Hæc rulit; & Christo vindice ferre nequit,
 At puppis medijs stetit inconcussa procellis.
 Si qua procella tamen cælite puppe furit.
 Crede mihi, hinc nullis tempestas læuijt austris;
 Par tempestati sed dolor asper erat:
 Sic tamen, vt nullus medio sit turbine turbo.
 Queis dolor obturbat; corda serenat Amor.

ELEGIA IX.

B. Virgo dubitat vbinam agat suus
 Iesus, & cur se deserat?

1. Nescit vbinam agat puer.
2. Hinc matris dolor ubicumque degat filius.
3. Esto mori videatur, loco anima tamen in corde superstes vivit amor.

C Vrrit in amplexum passis Amor obuius alis,
 Auius auerso sed fugit ore puer,
 Iamque vias pede nudus obit, vel de sidet herbis,
 Fortè sedens ripâ fessas inumbrat aquas.
 Fortè illi comes exululante recumbit in antro.
 Fortè redux cælo, sol nouus, astra regit.
 Hei mihi! surgentem pariter, pariterque cadentem
 Specto diem: nec spes vlla, nec aura redit.
 Quot gelidos liquido distillat ab aëre rores,
 Quas madet humenti nubila Luna peplo: